

ВРЕМЕ Е ДА ПЛАЧЕМ ЗА АМЕРИКА!

Дейвид Уилкерсън

29 Юли 1996

Никога не съм твърдял, че съм пророк. Но понякога, Божието Слово се превръща в такъв огън в костите ми, че трябва да кажа онова, което виждам и чувам. Можете да го наречете послание на стражар или каквото искате, но трябва да ви кажа какво Бог е вложил в сърцето ми относно тази нация!

Аз вярвам, че Бог има истински пророци - хора, които понякога са движени от Святия Дух да предсказват бъдещето и предстоящите наказания. В действителност, в няколко редки случая, Духа ме е заставял да предупреждавам за приближаващия съд; но пророчеството, което ще ви кажа сега не е предсказание.

По-скоро искам да ви заведе направо в Божието Слово, за да ви покажа няколко вечни принципа за това как работи Господ. Всеки библейски ученик може да види какво Бог възнамерява да направи с Америка или която и да е друга нация, като изучава историята на Божиите дела в Стария Завет. Можем да разберем бъдещето, изучавайки миналото!

Истината е, че Божиите методи са абсолютно непроменяеми, когато става дума за това да се разпрavia с някой грешен народ. Той работи по същия начин с всяко поколение, защото е справедлив. Накратко – Той ще се разпрavia с нашето поколение по същия начин, по който го направи с всяко друго, което съгреша или греша в момента. Изучавайки методите Му в Библията, ние можем да предположим точно как ще се разпрavia Той с нас днес.

Например, апостол Павел предсказа на църквата в Коринт какво ще им се случи, ако продължават да изпитват Христос. Тези християни мърмореха и се отдаваха на необуздани страсти. Така че Павел просто погледна в историята и видя какво беше направил Бог с Израел, когато те извършиха абсолютно същите грехове. Павел каза на коринтяните: „Нито да изпитваме Христос, както някои от тях Го изпитаха и погинаха от змиите. И не роптайте, както роптаеха някои от тях и погинаха от изстребителя. А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена” (1 Коринтяни 10:9-11).

Апостолът казваше: „Това е ясен модел в Библията. Той ви показва какво ще направи Бог с вас, ако продължавате да грешите като Израел!”

Апостол Петър също предупреди читателите си чрез пример от Стария Завет. Той каза, че Бог ще ги съди за алчността им и необузданата им похот, точно както беше съдил миналите поколения: „Така също, ако Той осъди на разорение градовете Содом и Гомора, като ги обърна на пепел и ги постави за пример на онези, които след това щяха да вършат нечестие”

(2 Петър 2:6). Петър предупреди: „Ако грешите като Содом и Гомор, Господ ще ви унищожи точно като тях!“

Както Павел и Петър, аз ви нося предупреждение, основано на моето изучаване на Стария Завет, особено на книгата Исаия. Докато я четях наскоро, Духът ме насочи към 22-а глава. Изведнъж започнах да виждам как дойде наказанието върху Ерусалим в дните на Исаия, независимо от всичките предупреждения на пророка!

Исаия 22 съдържа шокиращия разказ за едно общество, което беше съгрешило. Ерусалим и Юдея бяха прекрачили границата и нямаше връщане назад! Хората напълно се бяха върнали към греха и живееха като безбожници. Така че, Бог каза на Исаия да пророкува на народа Му за „ужасното“ наказание!

Вижте, Божият призив за покаяние в Юда беше приключил. Повече нямаше да има пророчески глас в страната, който да извика: „Върнете се и бъдете изцерени!“ Вече беше твърде късно. Тези хора бяха извършили нещо толкова безсрамно, че Бог не можеше да го понесе нито ден повече!

През сълзи, със съкрушено сърце, Исаия им предаде ужасното послание: „И се откри в ушите ми от ГОСПОДА на Войнствата: Наистина това беззаконие няма да се очисти от вас, докато умрете, казва Господ, БОГ на Войнствата“ (Исаия 22:14). Той казваше: „Вие извършихте грях, който Бог няма да прости. Прекрачихте границата и вече е късно да се върнете!“

Когато разбереш напълно какво беше направило това общество, за да накара Бог да ги накаже, ще видиш, че техните действия са същите като на американското общество днес!

Онова, което Ерусалим и Юдея направиха, за да докарат наказание върху себе си е точно това, което Америка прави в момента. И ако лошото поведение на Божия народ означаваше унищожение за онова общество, тогава и нашето грешно поведение ясно означава смърт за нацията ни!

Ако пророк Исаия живееше днес, гледайки нашето зло, той би извикал: „Време е да плачете за нацията си! Историята се повтаря. Чашата с беззаконията ви е пълна и прелива!“

22-а глава на Исаия е наречена „Долината на Видението“ и посланието му тук е толкова ясно и лесно за разбиране, че не може да има съмнения за смисъла му.

Според коментаторите, Исаия е застанал върху покрива на къщата (или друго високо място), гледайки към Ерусалим и околната долина. Онова, което видя беше толкова ужасно, че го съкруши. Той плака в конвулсии, казвайки на всички, които минаваха наоколо: „...Отвърнете се от мен, ще плача горчиво! Не се трудете да ме утешавате за опустошението на дъщерята на народа ми“ (стих 4).

Пророкът казваше: „Не ме гледайте. Гледката няма да ви хареса! Сърцето ми ще се разкъса, а вътрешностите ми ще се излеят. Толкова ме боли, че не мога да го понеса. Народът ми ще бъде унищожен!“ „Сърцето ми се смути, ужас ме обзе... слабините ми са пълни с болка... сгърбен съм... смутен съм...“ (21:4, 3).

Това явно не беше патриотизъм от страна на Исая. Това беше Господното бreme! Ето ви картина на човек, съкрушен поради греховете на обществото, нещо което не виждаме често в църквата днес. Просто няма много пастори или християни в Америка, които виждат идващия съд и са съкрушени поради това.

Исая дълго беше говорил за наказание заради видение, което беше получил от Господ. Беше видял огромна армия от колесници, добри стрелци, мощни конници, хора яздещи камили – всички те да воюват срещу града!

Сега пророческото видение на Исая се изпълняваше пред очите му. Вражеските армии бяха обградили Ерусалим и предстоеше обсада! Звукът на военните действия отекваше по хълмовете. Войниците на Кир и ужасните, прочути конници на Елам настъпваха. Военните коне цвилеха и пръхтяха, копитата им тъпчеха земята. Колесниците обикаляха околностите на града, вдигайки облаци прах. Пехотинците бяха приближили Ерусалим и вече хвърляха копията си. Трябва да е било страховита, ужасна гледка!

Когато Исая премести поглед от страшната сцена и го насочи към покривите - не можа да повярва на очите си! Гражданите на Ерусалим бяха там - пиеха и се веселяха! Хората се бяха събрали, за да се забавляват, гледайки как асирийската армия се приготвя да атакува.

Исая не можеше да повярва на онова, което вижда и извика: „Ти, пълен с викове, шумен граде, ликуващ граде...“ (22:2). През цялото време пророка беше ходил из страната, предупреждавайки Божия народ: „Идолите ви ще бъдат съборени. Градските стени, в които вярвате, ще бъдат пробити. Славата ви ще повехне. Времето изтича!“

Но как реагираха хората? Те се бутаха по покривите, опитвайки се да намерят по-добро място, от което да видят приближаващия се враг! Целият град се изпълни с радост, възбуда и оживление. Тук Библията използва дума, която означава „ликуващ, шумен, развълнуван“.

Хората, чиито домове бяха най-близо до стената, виждаха добре долината под тях и бяха поканили приятелите си на гости. Те викаха: „Качете се, трябва да видите това. Донесете обяд и доведете семействата си!“ Децата ликуваха от удоволствие: „Вижте всички тези бели коне! Вижте лъскавите колесници и силните войници, които подготвят щитовете си. Каква гледка само!“

Всички те пируваха, празнуваха, напиваха се. Исая не можеше да се сдържи. Той извика: „Какво ти е сега, че си се качил целият на покривите?“ (стих 1)

Мога да видя мислено как този Божий пророк крещи от покрива: „Хора, вие луди ли сте? Какъв дух ви е обладал? Каква болест ви е накарала да се качите там и да празнувате, когато унищожението тропа на вратите ви? Наказанието е пред прага, а вие се напивате!“

Имам въпрос към теб: какво става с американското общество? Как може цялата ни нация да танцува, да се весели, да се напива и да е преситена със забавления, докато хиляди бебета биват абортирани? Коя болест е заслепила нацията ни до такава степен, че президента да наложи вето на закон, който забранява на лекарите да изсмукват мозъците на бебетата само няколко седмици преди да се родят? Коя е тази ужасна болест, която позволява на нацията ни да продължава да изпитва безсрамно удоволствие да помага на възрастните хора да се самоубият?

Америка е под обсада от армия лекари, които правят аборти, хора които продават порнография, наркопласъори, убийци на възрастни хора, които идват при нас от всички краища на земята. А се чуват само няколко пророчески гласа!

Сигурен съм, че гласа на Исая беше заглушен от празнуващите тълпи: „О, това е пак оня старец Исая – пророка на страшния съд. Не му обръщайте внимание.“ Така е и днес – пророческите предупреждения са осмивани и пренебрегвани!

Питам те: къде са онези, които скърбят за Америка, които са съкрушени поради греховете на Божията църква и на народа ни?

Помислете за онази глупава, сляпа, дрогирана тълпа по покривите на Ерусалим, радваща се пред прага на собственото си наказание. Възлюбени, ето тук откриваме точката на унищожението!

Кой беше грехът, който Бог нямаше да им прости? Беше нещо много повече от това, че пренебрегнаха Божиите предупреждения - бяха закоравили сърцата си по време на предсказанието за наказание!

То вече се случваше, беше явно и навсякъде около тях, но хората се закоравиха, знаейки много добре, че Божията ръка нанася това наказание. Непростимият им грях беше закоравяването!

Но Исая не можеше да повярва на очите си даже повече, когато хората не само се присмяха на предстоящото наказание, забавлявайки с него, но празнуваха и пируваха по време на епидемия!

Хората умираха, защото епидемия беше унищожила града: „...Твоите убити не са убити с меч, нито са умрели в бой“ (стих 2). Историците потвърждават, че Ерусалим е бил засегнат от чума по онова време. Бежанци са отишли там и са живеели в града с малко вода и храна. Санитарните условия са били ужасни и са докарали чума. Хора умират навсякъде. Вонята на разлагащи се тела е ужасна.

Но жителите на Ерусалим свикнаха с епидемията. Те се закоравиха към смъртта около себе си до такава степен, че можеха да се забавляват на покривите, като в същото време под тях умираха хора. Те лекомислено пилееха оскъдните остатъци от вода, храна и вино за собствено удоволствие!

Питам те – не ти ли звучи ужасно познато? Това е картина на Америка в това поколение!

Станали сме като германците точно преди да влязат във Втората световна война. В къщи имам книга със снимки от пьянски запои, които са се случвали в Берлин. Хитлер е бил в бункера си, малко преди да се самоубие, докато Съюзниците всяка нощ бомбардирали града. Но между бомбардировките, хората тичали към импровизираните барове, за да танцуват и пият цяла нощ! Берлин се превърнал в едно огромно парти място. И всичко това се е случило точно преди да бъде унищожен, когато хората са били на прага на вечността.

В този момент тук, в Ню Йорк, кампаниите за събиране на средства за борба срещу СПИН представляват основно нощни пьянски партита. Навсякъде из Гринуич Вилидж и Сохо виждам реклами, на които пише: „Парти за борба срещу СПИН. Безплатни напитки“. Хора като скелети, с вид на мъртъвци танцуват цяла нощ и ходят от парти на парти, набирайки средства за борба срещу СПИН-а. Те умират, но празнуват!

В този момент из цяла Америка се разстила СПИН епидемията, но аз вярвам, че нещо още по-лошо може да се случи с тази нация, защото го виждам в Исая 22.

Представете си, че ужасната, разяждаща плътта болест ебола удари жестоко Америка. (Това е вирус, разяждащ плътта и може да убие човек за една седмица). Или пък, след няколко дни някоя от новооткритите, екзотични болести започне да поглъща животи. Хиляди американци бързо ще започнат да умират.

Страната ни ще стане такава, каквато беше през 19-и век, когато дребната шарка върлуваше из улиците. Тогава хората избягали от градовете, но не след дълго, когато погребенията и катафалките станали нещо обичайно, те свикнали с тях.

Ако нещо подобно започне да избива САЩ днес, мислите ли, че нацията ни ще се обърне към Бог? Ще се събудим ли и ще се покаем ли? Ще извикат ли нечестивите за милост и изцеление?

Не! Напротив, Америка ще бъде залята от най-дивите невероятни оргии и партита в историята на страната ни. Всъщност, това се е случило на всяка нация, която се е отвърнала от Бог като нас!

Докато унищожението на Ерусалим приближавало, богатите и влиятелни хора се запасявали, за да избягат от града: „Всичките ти първенци побягнаха заедно... Всички намерени в теб бяха вързани заедно, надалеч бяха побягнали“ (стих 3).

Желаещите да избягат били лидерите, „знатните“ хора. Те знаели, че Исая е прав – обществото било стигнало до точката, от която няма връщане назад: „Защото в долината на видението е ден на смут и потъпкване и объркване от Господа, БОГА на Войнствата; събарят се стените и викът отеква към планините“ (стих 5).

Тези хора се надпреварваха, искаха да направят един последен „удар“, с който да подсигурят себе си срещу падането на обществото. Отношението им бе такова: „Трябва бързо да си стегна багажа. След това ще намеря сигурно място, на което да се скрия.“

Но Исая знаеше точно какво правят. Той каза, че градския ковчезник Шевна си беше „...изсякъл тук гроб? Прави си гроб на високо, изсича си в камъка жилище!“ (стих 16). Пророкът казваше: „Вижте! Ковчезникът ви се е качил на хълма, строи си каменно убежище. Той казва, че е гроб, но ще се крие там!“

Взлюбени, това е американската мечта за цели множества днес! Разговорите между бизнесмените на Уол Стрийт и политиците днес е: „Купете си златен парашут!“ С други думи: „Направи удар, след което отивай на хълма!“

Помислете – защо толкова много богати хора си купуват отдалечени ферми в Юта, Невада, Уайоминг, Монтана? Какво знаят те, което по-голямата част от американците не знаят?

Виждат как врага стои пред портите! Знаят, че Америка вече не може да се справи със самоубийствената си политика, без да катастрофира. Това не е просто шесто чувство – те знаят, че края е близо и не празнуват, а се подготвят!

Но няма къде да се скриеш! Исая каза на безскрупулните бегълци в Ерусалим: „Силно ще те свие на кълбо и ще те метне като топка в широка земя. Там ще умреш и там ще бъдат славните ти колесници, ти, срам за дома на господаря си! Ще те отхвърля от чина ти и той ще те свали от положението ти“ (стихове 18-19). С други думи: „Бог ще те изрита като топка в пространството. Няма сигурно място извън Господ Исус Христос!“

Бог в милостта Си направи последен опит да спаси Ерусалим!

Бог изпрати Духа Си върху народа докато те празнуваха. Изведнъж очите им се отвориха за опасността, в която се намират: „И той вдигна покривалото на Юда...“ (стих 8).

Не се казва точно какво се случи, когато Святия Дух слезе и развали партито. Не знаем дали някой не отиде в храма да се моли или пък дойде при Исая и го попита какво да прави. Но вероятно имаше кратък период, в който хората се замислиха за Бог и казаха няколко молитви. Дълбоко в себе си те знаеха, че Бог има пръст в това наказание.

Вероятно си спомняте подобен момент за нашата нация преди няколко години. Когато започна войната с Ирак, казаха, че президента Буш е прекарал няколко часа по лице на пода, молейки се с Били Греъм. Конгреса призова за национален ден на молитва. Църквите се препълниха. Дори и вестниците в Ню Йорк призоваха към молитва.

Но всичко това продължи само седмица! Какво стана? Същото, което се случи в Ерусалим: „...и в онзи ден ти погледна към оръжията...“ (стих 8).

Когато Господ изложи на опасност народа на Ерусалим, те трябваше да се обърнат към Него. Но вместо това, се обърнаха към собствените си средства – силата на оръжията! Те си казаха: „Имаме добри, здрави щитове и градската стена е яка. Имаме всичко необходимо, за да запълним пробойните. Можем да се защитим.“ С две думи – те не се нуждаеха от Бог!

Така реагирахме и ние по време на Войната в Залива. Телевизията ежедневно съобщаваше за великите подвизи на нашите военни. Гледахме как щатските танкове се движат бързо из пустинята и поразяват врага. Гледахме с благоговение, когато самолетите ни пускаха бомби с лазерни лъчи и целеха мъничките мишени. Един генерал се похвали: „Можем да вкараме бомба през всеки комин в Ирак!“

Всичко приключи с пищен парад на Бродуей. Но за да почетем Бог, на Когото се молихме ли? Не - заради генералите ни! Бог беше напълно изтикан от сцената!

Не подценявам армията ни. Благодаря на Бог, че успяха. Благодаря на Бог и за войниците, които толкова добре служиха на страната си. Но истината е, че Америка вярва повече във военната си мощ, отколкото във всемогъщия Бог! „...но не обърнахте внимание на Онзи, Който направи това, и не погледнахте към Онзи, който го е приготвил отдавна“ (стих 11).

Ето затова Исаия плака толкова много – лъжлива сигурност беше обладала хората, а Бог вече не присъстваше дори и в мислите им. Вместо това всеки се вкопчи в наглата си самоувереност, която казваше: „Сами ще се справим!“

Днес Америка е жертва на измамата на подобна привидна сигурност. Руската империя падна, Ирак беше победен и сега си мислим: „Кой е толкова силен, че да предизвика могъщата ни армия? Няма кой да ни бомбардира. Вече не съществува водородна опасност.“ Повярвахме в оръжията си!

Но внимавайте – Русия не е мъртва! Мечката, за която Библията каза, че ще бъде ранена, ще се върне към живота. И в момента тази руска мечка се надига. Не знам дали ще стане след изборите, но и тримата кандидати за президент на Русия са антихристияни, антисемити, антиамериканисти. Комунизмът е все още доста жив!

Тези мъже, които скоро ще дойдат на власт няма да се страхуват да заплашат Америка или света и няма да махнат пръста си от копчето на водородната бомба. В този момент руската армия ближе раните си, желаейки да измие срама си от очите на света. Но след като веднъж се успокои, тя ще завладее бившите си територии, след което ще заплаши Европа с водородно унищожение!

За една нощ ще се издигне диктатор – човек, който ще заплаши целия свят. Хитлер се издигна от хаоса, така ще направи и новия, войнствен руснак. Само гледайте, когато пратеници от целия свят започнат да се трупат в Москва. Не се лъжете заради привидния мир, на който се радва народа ни. Това е само затишието пред бурята!

Кое кара Бог да съди едно общество?

Кое е последното нещо, последната наглост, която подбужда Бог да накаже едно общество? Кое от беззаконията на Израел предизвика наказанието и накара Бог да каже: „Стига. Вече прекрачихте границата!”

Исая ни дава отговора: „В онзи ден Господ, БОГ на Войнствата ви призова на плач и на жалеене, на обръсване на главата и на опасване с вретиче. Но, ето, радост и веселие, клане на говеда и клане на овце, ядене на месо и пиене на вино! Да ядем и да пием, защото утре ще умрем!” (стихове 12-13)

Дори и по време на наглия им бунт, Божия Дух призоваваше народа към покаяние. До самият край по улиците се чуваше святия вик: „Плачете ридайте, облечете се във вретиче!”

Но вместо да жалеят, хората празнуваха! Вместо да скърбят и да плачат, те гуляеха с храна и вино. Мислеха си: „Утре по това време ще сме мъртви. Защо да пазим добитъка? Нека изколим всичките овце и да направим един последен, чревоугоднически пир. Бързо, донесете бъчвите с вино. Да се напием!”

Така че танцуваха и пиеха на покривите, гледайки как врага влиза в града. Колесниците се строиха в редове, тараните заеха позициите си. Легиони кавалеристи бяха в бойна готовност. В стената вече имаше пробойни. Само след няколко часа всичко щеше да приключи. Жителите на Ерусалим знаеха, че ще умрат – отиваха във вечността.

Искаше ми се да мога да ви кажа, че в часа на истината хората се струпваха в храма да се молят. Искаше ми се да ви кажа, че потърсиха Исая, умолявайки го да им каже как да променят Божието намерение и да махнат врага от портите си. Но те не направиха това! Фатализмът вече ги беше обладал и хората предпочитаха да умрат като атеисти!

До този момент те можеха да бъдат спасени. Духът все още ги призоваваше към покаяние. Но сега, никаква милост, страх или предупреждения не можеха да ги трогнат. Като че бяха вдигнали тост за Бог с чашите си вино и Му се смееха в лицето: „За Теб, Господи. Ще се видим в ада!”

Това беше последната обида срещу Бог – тя предизвика наказанието! И възлюбени, същото отношение изобилства днес в Америка. Нашата нация се описва с онова, което наричат „чувствеността на отчаянието”. Начинът на мислене е следния: „Знам, че ще отида в ада. Но не искам да виждам Бог!”

Америка е вирнала носа си пред Бог!

Защо е това послание? То звучи толкова мрачно!

Може би се чудиш какъв е смисълът от такова послание? Защо Бог би искал да споделям такова пророчество? Аз вярвам, че има няколко причини:

1. Да привлече вниманието ни върху небесните неща, така че да не се вплитаме със света.
2. Да ни напомни, че Той винаги търси хора, които да застанат в пролома, да се молят за нацията и за близките си човешки същества.
3. Да ни събуди, защото времето е близо.
4. Да ни напомни за думите на Исус към учениците Му: „И сега ви го казах, преди да е станало, че когато стане, да повярвате“ (Йоан 14:29). „Но пазете се, да не би сърцата ви да натегнат от преяждане, пиянство и житейски грижи и онзи ден да ви постигне внезапно“ (Лука 21:34).

Вероятно си мислиш: „Брат Дейв, като чета това не знам какво да направя. Чувствам се толкова отчаян.“

Не! Не това трябва да е реакцията на някой, който е готов да отиде у дома си и да бъде с Господ. Смъртта е придобивка. Исус ни каза с любов, че когато видим, че тези неща започнат да се случват, трябва да погледнем нагоре и да се зарадваме, защото изкуплението ни е наближило!

Няма защо да се страхуваме. Бог не ни е дал дух на страх от такива неща, а дух на сила, любов и себевладеене. Погледни нагоре – Спасителят ти се приближава! Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1996 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[It's Time to Weep for America!](#) / [Време е да плачем за Америка!](#)